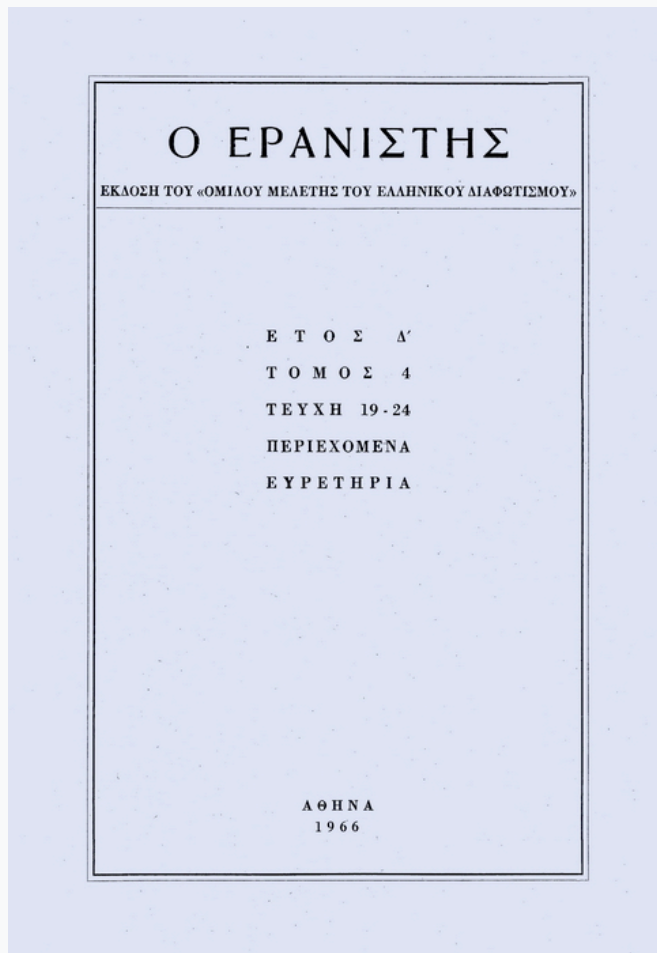

The Gleaner

Vol 4 (1966)

Σχόλια

eranistes eranistes

doi: [10.12681/er.10516](https://doi.org/10.12681/er.10516)

Copyright © 2016, eranistes eranistes

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

eranistes, eranistes. (2016). Σχόλια. *The Gleaner*, 4, 32. <https://doi.org/10.12681/er.10516>

κρίσεις και αποχρώσεις ανάμεσα σε κατηγορίες κειμένων διάφορες. 'Αλλά τίποτε άλλο σκέπτομαι ιδίως τί έχουν τραβήξει τα μεταγενέστερα επιγράμματα και οι στιχουργοί τους' εκεί καταντάει να πει κανείς ότι μερικές φορές σε όσους άλλους λόγους ἐμνημονεύσαμε ταιριάζει να προστεθεί και άλλος ένας: ή επίδειξη τῆς ἑλληνομάθειας τοῦ ἐκδότη και τῆς ὑπεροχῆς του ἐπάνω στον ἐκδιδόμενο συγγραφέα.

Κ. Θ. Δημαρῶς

Σ Χ Ο Λ Ι Α

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ ΣΤΗΝ Ν.Α. ΕΥΡΩΠΗ

Στις 27 και 28 Δεκεμβρίου 1965 συνήλθε στο Βουκουρέστι, σε πρώτη επισημονική συνάντηση, ή 'Επιτροπή μελέτης τῆς ἱστορίας τῶν ἰδεῶν, τῆς Διεθνούς 'Εταιρίας μελετῶν τῆς Ν. Α. Εὐρώπης (AIESEE). 'Η συνάντηση εἶχε σκοπὸ νὰ καταρτίση τὸ πρόγραμμα ἐργασιῶν τῆς 'Επιτροπῆς γιὰ τὸ 1966—1967. 'Ελαβαν μέρος ἐκπρόσωποι τῆς 'Αλβανίας (Mahir Domi), Βουλγαρίας (Emil Georgiev), Γαλλίας (A. Mirambel), 'Αν. Γερμανίας (I. Irmscher), Γιουγκοσλαβίας (M. Ranic), 'Ελλάδας ('Απ. Δασκαλάκης και Κ. Θ. Δημαρῶς), 'Ιταλίας (Rosa del Conte), Οὐγγαρίας (L. Gáldi), και Ρουμανίας (M. Berza και V. Căndea). Μὲ βάση τις εισηγήσεις τῶν συνέδρων, οἱ ὁποῖτες ἀναφέρονταν στὴν πνευματικὴ ἱστορία τῶν λαῶν τῆς Ν. Α. Εὐρώπης, τις προτάσεις

και τις συζητήσεις ποὺ ἀκολούθησαν τις ἀνακοινώσεις αὐτές, ἐκπονήθηκε τὸ διάγραμμα ἐρευνῶν, ποὺ ἀποφασίσθηκε νὰ ἀναληφθοῦν ἀπὸ τις χῶρες - μέλη τῆς 'Εταιρίας ἀναφορικά μὲ τὸ πολιτισμικὸ παρελθὸν τῆς περιοχῆς αὐτῆς τοῦ κόσμου. 'Ὡς κύρια θέματα μελέτης νιοθετήθηκαν: ή διεύθυνση και οἱ φασεῖς τῶν ἰδεῶν τοῦ Οὐμανισμοῦ, τῆς 'Αναγέννησης, τοῦ Διαφωτισμοῦ και τοῦ Ρωμαντισμοῦ στοὺς λαοὺς τῆς Ν. Α. Εὐρώπης. 'Απὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐκφράσθηκε ή εὐχὴ γιὰ τὴν ἐκπόνηση βοηθητικῶν ὀργάνων, ποὺ θὰ διευκολύνουν τὸ ἐρευνητικὸ ἔργο και θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀνάληψη μελετῶν μὲ πλατύτερη συνεργασία. 'Ὡς τέτοια ὄργανα ὑποδείχθηκαν οἱ ἱστορικὲς βιβλιογραφίες, οἱ ἐκδόσεις καταλόγων χειρογράφων, οἱ ἐκδόσεις κειμένων, οἱ μεταφράσεις σε ἢ ἀπὸ βαλκανικὲς γλῶσσες κ. ἄ.

Ε. Ν. Φ.

Τὸ τεῦχος αὐτὸ τὸ ἐπιμελήθηκε ή Λουκία Δρούλια, μέλος τοῦ ΟΜΕΛ